

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

LEANDER EN DE SNEEUWKONINGIN

Sprookjesspel in drie bedrijven

door

1880

Willyiam

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2007

Nr.2953

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LEANDER EN DE SNEEUWKONINGIN* op te voeren moet de naam van auteur *WILLYIAM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/27
ISBN 978-90-385-09945

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(Onbeperkt aantal spelers)

SNEEUWKONINGIN
 KONING ALEXANDER
 KONINGIN HELENE, zijn vrouw
 PRINS LEANDER, hun zoon
 RINALDO, de hofnar
 MINISTER VAN SLIMMIGHEIDJES
 MINISTER VAN SOLDATEN EN KANONNEN
 KAMERHEER
 MOEDER RAT
 VADER RAT
 RATJE 1
 RATJE 2
 RATJE 3
 CLEO, de poes
 NIMROD, de jager
 GLINSTERVROUWTJE
 BLITSER, de snelle man
 IJSGEEST 1
 IJSGEEST 2
 IJSGEEST 3
 PACHA met de vuurbuik
 WOLVENMAN
 FLORIAN, de muzikant
 TWEE JAGERS
 WAARD
 DIENARES VAN DE SNEEUWKONINGIN
 ZONNEGOD

Figuratie :

Gevolg Sneeuwkonigin

- Sneeuwelfen
- Ijsberen
- Poolvossen

Gevolg Glinstervrouwtje

- Lichtelfen

DECOR

EERSTE BEDRIJF : De troonzaal. Kan gebaseerd worden op prenten uit sprookjesboeken: een troon met enkele treden, wandtapijten enz..

TWEEDE BEDRIJF : 1. Het kerkje. Hier volstaat de plaatsing van een altaar, enkele grote kandelaars en een kruis. Een paar lange banken die ook bruikbaar zijn voor de scènes in de herberg.

2. De herberg. Twee lange houten tafels en banken volstaan. Eventueel aangevuld met wat kratten, bierkruiken, glazen...

DERDE BEDRIJF : Het paleis van de sneeuwkoningin. Hier kan de troon uit het eerste bedrijf opnieuw gebruikt worden. Hij wordt dan wel aangepast en voorzien van lange witte gazen stroken waarin glinsterpoeder of iets dergelijks verwerkt is. Verder een spiegel waarin de Zonnegod verschijnt.

Als basiselement voor alle bedrijven : Een achtergrond met enkele hoge smalle gotische ramen. Voor de scènes in het kerkje kan behulp van transparant gekleurd papier een suggestie van glas-in-lood gecreëerd worden. Door lange doeken voor de ramen te hangen worden ze tijdens de scènes in de herberg aan het zicht onttrokken. In het derde bedrijf kunnen dezelfde soort witte stroken uit de troon ook de ramen versieren.

KORTE INHOUD

In het land van koning Alexander vriest alles kapot hoewel het al mei is. Men vermoedt dat de extreme koude uit het Hoge Noorden komt. Maar vanaf het moment dat iemand over de bergen in het Noorden wil trekken, steken er verschrikkelijke sneeuwstormen op. Prins Leander wil op onderzoek gaan, maar zijn vader verbiedt hem dat. De prins vertrekt dan maar stiekem op zijn eentje. Natuurlijk is zijn tocht niet zonder gevaren. Maar onderweg ontmoet hij enkele bijzondere vrienden die hem door dik en dun bijstaan...

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(In de troonzaal van het paleis van koning Alexander de Derde. De koning ijsbeert zorgelijk heen en weer)

KONINGIN : Alexander, hou nu 's toch op met dat ijsberen. Ik word er hoorndol van. Ik borduur voortdurend verkeerd.

KONING : Hoe kan jij nu in hemelsnaam borduren in deze verschrikkelijke tijden, Helena?

KONINGIN : Het verzet tenminste de zinnen en het doet me niet voortdurend aan de grote verschrikkelijke K denken.

HOFNAR : De grote K!

De K van kamers ongezellig kil en koud,
van koeien die nu milkshake geven,
van knikkerkaal en klappertanden,
van kolen die knisperen en knetteren in de kachels,
van kleumende knoken en knikkende knieën...

KONING : Rinaldo, hou op. Ik wil niet aan kou en ijs en hagel of wat voor bibbertoestanden dan ook herinnerd worden. Het is zo al erg genoeg.

HOFNAR : Zal ik u dan een paar grapjes vertellen, Sire?

KONING : Neen. Zeker geen grapjes.

HOFNAR : Maar plezier is als een lekker haardvuurtje hier vanbinnen, Sire. En grappen zijn de houtblokjes.

KONING : Dat kan allemaal best zijn, maar mijn hoofd staat nu niet naar grapjes. De toekomst van ons volk staat op het spel!

KONINGIN : En denk jij dat je ons volk kan redden met piekeren en ijsberen?

HOFNAR : Of poolvossen? Of pinguïns?

KONINGIN : *(quasi berispent)* Rinaldo!

KONING : Ja, ja, maken jullie maar grapjes maar ons hele land is wel kapot aan het

vriezen.

KONINGIN : Wij proberen je alleen maar wat op te vrolijken, Alexander.

KONING : Wat gebeurt er toch? In het noorden is alles al kapotgevroren. En in de rest van ons land lijkt het wel putje winter. En het is mei. Hebben jullie al ergens bloemen en bloesems gezien? Hebben jullie veulens en lammetjes zien rondhuppelen in de weiden? Nee. De boeren moeten kachels in de stallen zetten of de koeien en de varkens vriezen dood. En dan de akkers en de tuinen! Die liggen er zo kaal bij als de marmeren trappen van het paleis.

KONINGIN : Kalmeer nu toch 's een beetje, Alexander.

KONING : Is er een vloek over ons uitgesproken? Hebben we bij de geboorte van onze kinderen een fee vergeten uit te nodigen? Hebben we één of andere machtige tovenaars beledigd of wat?

KONINGIN : Natuurlijk niet, Alexander.

KAMERHEER : *(op)* Majesteit, de minister van Slimmigheid en Vele Weetjes en de minister van Kanonnen en Soldaten.

KONING : Vlug, laat hen binnen.

HOFNAR : Sinds wanneer heet de kamerheer Vlug?

KONING : Rinaldo!

BEIDE MINISTERS : *(op)* Majesteit. Majesteit.

KONING : En, Albertus, en...?

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Het spijt me zeer werkelijk, Sire maar ik kan u nog steeds geen goed bericht brengen.

KONING : Echt niet?

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Helaas. De laatste bewoners trekken weg uit het noorden van ons land. Niemand kan er nog wonen. Al honderduizenden mensen hebben hun huizen verlaten. En de vrieskou trekt naar beneden, Sire, dieper het land in. Nog een paar maanden en ons hele land zal in één grote ijsvlakte zijn veranderd.

KONING : En al onze geleerden dan, minister?

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Ze zijn dag en nacht bezig met het bestuderen van het probleem, Sire. Het enige wat we ontdekt hebben, is dat die vreselijke vrieskou vanachter de Hoge Witte Bergen in het noorden komt. Maar niemand

kan die bergen oversteken.

KONING : Nog steeds niet?

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Nee. Van zogauw iemand ook maar één stap op één van de bergpaden zet, steken er afschuwelijke sneeuw- of hagelstormen op.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Het is zeker weer een streek van uw aartsvijand, Keizer Ijzerpunt, sire.

KONING : Kom, kom, Rudolf, nu niet overdrijven.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : De koning heeft gelijk, Rudolf, niemand is in staat zo'n kou en zulke hagelstormen op te wekken.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Dat weet ik nog zo niet met die achterbakse geniepigaard. Sire, geef mij duizend van de beste soldaten van het land, en ik trek over de bergen om deze vijandelijke aanval te stoppen.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Jij ziet ook overal vijanden.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Daarom ben ik ook minister van Kanonnen en Soldaten.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Ik denk dat jij zelfs je eigen moeder niet vertrouwt.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Klopt. Iedereen kan een vijand van je worden. Zelfs je eigen moeder. Zelfs je hond.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Deze grote kou is niet het werk van mensen.

KONING : Het is anders nog niet zo'n slecht idee.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Wat, Sire?

KONING : Het leger sturen: soldaten zijn goedgetraind en bestand tegen slechte weersomstandigheden. Misschien geraken zij wel over de bergen om te kijken waar die kou vandaan komt.

HOFNAR : En bovendien hebben zij VUURwapens.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Een uitstekend besluit, Sire. Ik geef nog vandaag bevel dat de beste manschappen zich moeten klaarmaken voor de tocht en morgen vertrekken we.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Zij zullen ook niet door die stormen heen geraken.

MINISTER VAN KANONNEN EN SOLDATEN : Burgerpraat. Sire. Collega. *(af)*

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Sire, het is gekkenwerk. Hij gaat levens op het spel zetten.

KONING : Ja. Vermoedelijk. Maar het is onze laatste hoop, Albertus. Als hij niet slaagt, zijn we gedoemd om allemaal diepvriesvlees te worden.

(Minister stemt gelaten in)

En laat me nu alleen. Allemaal. Jij ook, Helena.

KONINGIN : Maar...

KONING : Alsjeblieft.

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Sire.

KONING : Als er nieuws is - goed of slecht - dan kom je me dat onmiddellijk melden, begrepen?

MINISTER VAN SLIMMIGHEID : Vanzelfsprekend, Sire. *(af)*

KONINGIN : Zal ik een kopje thee laten brengen, Alexander?

KONING : Ja, dat is goed.

HOFNAR : Maar geen ice tea!

KONING : Rinaldo!

HOFNAR : Sorry, Sire. Ik probeer u alleen maar te troosten.

KONINGIN : Kom nu maar, Rinaldo.

(Koningin en hofnar af)

Scène 2

PRINS : Ha, die paps... hoe is het met de vorst? Houdt hij het hoofd koel in deze barre tijden?

KONING : Leander, begin jij nu ook niet zoals Rinaldo. Aan één flauwe grappenmaker heb ik genoeg. En zeg, eh... waarom heeft Karel je binnengelaten? Ik heb nog zo gezegd dat niemand me mocht storen. Niemand.

PRINS : Ik ben langs het venster naar binnen geklommen.

KONING : Ha zo, langs het venster... Wat?! Ben je gek geworden? Je had je nek kunnen breken. Ik wil die waaghalzerij niet meer, Leander.

PRINS : Ik moest wel, vadertje... Zoals je zei: die lange stijve borstelstok van een Karel

wou me niet binnenlaten en ik wou je per se spreken.

KONING : Let toch eens wat op je taal en je manieren, Leander. Je bent een prins.

PRINS : Wil dat dan zeggen, papsje, dat ik zo bekakt moet praten als al die slijmballen hier rond jou?

KONING : Leander, verdomme! Pardon.... (*weer waardig*) Leander, ik wil dat je keurig praat en je als een prins gedraagt. En die "slijmballen" praten niet "bekakt"; ze bewijzen me de eer die ze aan een koning verschuldigd zijn.

PRINS : Al die ouderwetse onzin... De tijden veranderen, paps. ..

KONING : Ja, en hoe de tijden veranderen.

PRINS : Daarover wou ik je spreken, papa.

KONING : Waarover?

PRINS : Wel, over de ijsramp die ons land treft.

KONING : Wat klinkt dat opeens allemaal heel serieus. "Papa." 't Is niet meer van paps en ouwetje en meer van die frivole flapuitsels.

PRINS : Ik wil inderdaad dat je goed naar me luistert én... me ernstig neemt, papa.

KONING : Zo, zo. Ik luister.

PRINS : Ik wil ons land redden, papa.

KONING : Oh.

PRINS : Ik wil op reis gaan naar het hoge noorden om te ontdekken waar die grote vrieskou vandaan komt.

KONING : Ah.

PRINS : En ik wil morgen al vertrekken. Met een paar vrienden. Geen soldaten. Ik wil niet opvallen.

KONING : Zo, zo.

PRINS : Dat is dan oké?

KONING : Nee.

PRINS : Maar papa.

KONING : Nee, het is veel te gevaarlijk. Vergeet niet dat jij de enige prins bent, de enige troonopvolger. Als jou iets overkomt, heeft ons volk geen koning meer. En je moeder is te oud om nog kinderen te krijgen.

PRINS : Mijn zuster kan toch ook op de troon zitten?

KONING : Isabella? Dat is een meisje.

PRINS : En wat dan nog? Dan krijgt ons land een koningin. Mijn zus is intelligent genoeg.

KONING : Dat is zo, maar in onze familie gaat de kroon al eeuwenlang over naar mannenhoofden.

PRINS : Hoe ouderwets, zeg.

KONING : Kraam zoveel van die moderne onzin uit als je wilt, maar je gaat niet.

PRINS : In andere landen gaan prinsesjes ook op weg als er gevaar voor het volk dreigt.

KONING : In andere landen doet men wat men wil, maar jij blijft hier.

PRINS : Maar, papa...

KONING : Niks te papa-en, discussie gesloten. Ik wil er niks meer over horen.

PRINS : En ons volk aan zijn lot overlaten?

KONING : Wij laten het volk niet aan zijn lot over; er zijn al honderden geleerden in het noorden.

PRINS : Waar we niks dan slechte berichten van horen.

KONING : En morgen gaat de minister van Kanonnen en Soldaten met de allerbeste soldaten van het land op weg.

PRINS : Wat gaat hij daar doen: op sneeuwvlokken schieten? Op de sabel gaan met de stormen?

KONING : Ga naar je kamer, Leander. Dit zijn zaken voor een koning en zijn ministers.

PRINS : Nee, papa, dit is een taak voor een prins, een jonge dappere prins, die bezorgd is om zijn volk, en die eindelijk eens op het grote avontuur wilt.

KONING : Mijn antwoord blijft nee.

PRINS : Wat is een prins zonder avontuur?

KONING : Een prins die blijft leven en later koning kan worden.

PRINS : Als al dat ijs zich over ons land blijft verspreiden, is er geen kluitje grond meer over om nog koning van te zijn. Ja, ijskoning van één grote ijswoestijn.

KONING : (*verward*) Zwijg. Zeg zulke dingen niet. Hoe durf je? Je... je bent onmogelijk... Brutale vlerk. Wijsneus. Nu ja, je hebt gelijk, maar toch ben je onmogelijk en brutaal.

PRINS : Mag ik dan naar het Noorden gaan?

KONING : Nee! Nee, nee en nog eens nee... En dat is een koninklijk besluit én een vaderlijke beslissing.

PRINS : *(tuit quasi overdonderd zijn mond)* Wow... Twee besluiten in één; daar kan ik niet tegenop, papsie. Nu, dan ga ik maar. Als je van gedachten mocht veranderen, je weet me te vinden. *(af)*

KONING : Die snotneus. Die eigenwijze aap. Wat denkt hij wel. Hij leest zeker te veel sprookjesverhalen. Over prinsen die draken en slechte tovenaars overwinnen. Op avontuur.

KONINGIN : *(op)* Mag ik... je even storen, Alexander?

KONING : Wat is er, Helena?

KONINGIN : Wat kwam Leander bij je doen?

KONING : Ha! Die melkbaard. Die bengel! Weet je wat hij me kwam vragen? Of hij niet naar het hoge noorden mocht trekken om te zien waar de grote... K vandaan kwam.

KONINGIN : Dat heb je hem toch niet toegestaan?

KONING : Natuurlijk niet. Hij is net 19. Wat denkt hij wel?

KONINGIN : Het is veel te gevaarlijk voor zo'n jongen.

(op een ander plan)

PRINS : Ha, Cleo, ouwe poezesnoes. Wat zit jij hier te doen? Aan het genieten van het koele weertje?

CLEO : Ik neem aan dat dat een typische mensengrap is? Elk intelligent wezen weet toch dat wij, katten, kou en nattigheid haten; dat vinden wij nog erger dan honden. En dat wil al wat zeggen. Daar maak je als fatsoenlijk beest dan geen grappen over; zelfs niet als mensenbeest.

(Als de prins verbaasd rondkijkt en dan de kat aanstaart)

Ja, ik spreek. En doe me een lol, bespaar me alsjeblieft allerlei stomme opmerkingen en nog stommere vragen, oké?

PRINS : Wat bedoel je, Cleo?

CLEO : Ik heb in mijn lange kattenleven - 14 ménsenjaren - slechts drie keer iets in de mensentaal gezegd. En iedere keer kreeg ik een hoop idiote dingen te horen

zoals : "Hé, jij kan praten." of "Hoe komt het dat jij kan praten?" of "Waarom spreek je niet wat meer?"

PRINS : Dat zijn toch niet zo'n stomme vragen? Dieren spreken toch niet?

CLEO : Hoor dat aan. Wat zijn jullie mensen toch pretentius. Jullie denken ook alles te weten.

PRINS : O, pardon. 't Was niet mijn bedoeling...

CLEO : Laat maar. En de stomste vraag die ik ooit al gehoord heb, was: "Ben jij een betoverde prinses of zo?" Ik een mens? Daar bedank ik feestelijk voor. Ik ben een kat die een beetje de mensentaal kent. En die gebruik ik alleen als het echt nodig is.

PRINS : O. Ha zo. Mag ik dan één vraag stellen? Misschien is het wel een stomme...

CLEO : Vlug dan, want ik wil naar binnen om me lekker languit bij de open haard uit te strekken. Het is hier verschrikkelijk koud.

PRINS : Als je alleen maar spreekt als het echt nodig is, is er dan een reden waarom je nu tegen mij praat?

CLEO : Natuurlijk! Ik vind dat jij op reis moet naar het Hoge Noorden om te zien waar die grote kou vandaan komt. En wil je nu de deur voor me opendoen?

PRINS : Waarom?

CLEO : Omdat ik niet door een deur heen kan lopen, sufferd.

PRINS : Nee, ik bedoel: waarom vind jij dat ik naar het Hoge Noorden moet trekken?

CLEO : Daarom. En wil je me nu binnenlaten? Ik bevries bijna.

PRINS : Daarom is geen antwoord.

CLEO : Leander, de deur.

PRINS : Cleo.

CLEO : Ten eerste heb ik keelpijn gekregen van jullie mensentaaltje en ten tweede heb ik je niks meer te vertellen.

PRINS : Maar, Cleo... Ik begrijp het niet. Waarom doet ze zo vaag en geheimzinnig? Ze moet iets heel bijzonders weten; dat kan niet anders. Ik ga met mijn vader praten.

(Even later op in de troonzaal)

Papa, kan ik u even alleen spreken?

KONING : Wel, wel, wel, hoor 's aan. "Papa"... Moet ik me stilletjesaan zorgen over je gaan maken, jongen?

PRINS : Serieus nu, papa.

KONING : Het wordt alsmaar erger. Mijn pierewaai van een zoon die serieus wil zijn.

PRINS : Papa!

KONINGIN : En waarom mag je moeder er niet bij zijn, Leander? Je gaat toch weer niet zeuren om op avontuur naar het Hoge Noorden te gaan?

PRINS : Hoe weet u dat?

KONING : Omdat je moeder en ik geen geheimen voor elkaar hebben.

PRINS : Ja, ik wil naar het Hoge Noorden; en zo snel mogelijk.

KONING + KONINGIN : Geen sprake van ! En sla niet zo'n brutale toon aan.

PRINS : Ik moet, papa!

KONING : Ho, ho, rustig aan, jongeman.

PRINS : Alleen ik kan het land van de ondergang redden.

KONING : Ah zo.

PRINS : Ja. En dat heb ik niet van mezelf.

KONING : Ah nee?

PRINS : Iemand die het kan weten, heeft me dat gezegd.

KONING : Ach zo, en wie is die iemand?

PRINS : Dat mag ik niet zeggen. Het is vertrouwelijk.

KONING : Wie in mijn paleis heeft de onbeschaamde brutaliteit om mijn zoon tegen mij op te stoken?

PRINS : Dat mag ik niet verraden.

KONING : Wie? Wie, vraag ik je? Wie knabbelt hier aan mijn koninklijk gezag als een rat aan een vette kaas? Wie?? Nu zeggen, of een week kamerarrest.

PRINS : Dat is vals. Cleo.

KONING : Cleo?

KONINGIN : De kat?

PRINS : Ja...

(De koning en de koningin beginnen smakelijk te lachen)

KONING : De kat. De kat geeft hem wijze raad. Nee maar, ik wist niet dat jij met de dieren kon praten, jongen. En waarover geeft zij nog meer raad? Hoe je muizen vangt? Hoe verschillende vogels smaken?

PRINS : Ik wou dat ik niks gezegd had.

KONING : Luister, Leander, je kan even met mijn koninklijke persoon een spelletje spelen, maar dat moet niet blijven duren. En... als je per se smoesjes wilt verzinnen om toch op weg te gaan, verzin dan tenminste intelligente smoesjes.

PRINS : Het is geen smoesje.

KONING : Nu is het genoeg. Jij gaat onmiddellijk naar je kamer. We zullen hier nog 's over praten als ik tijd heb.

PRINS : (*boos weglopend*) Prima. Laat het land dan maar kapotvriezen. Laat ons volk maar naar de verdoemenis gaan. En behandel mij maar verder als een baby. (*af*)

KONING : Maar... Maar... Wat voor duivel is er in die jongen gevaren, zeg?

KONINGIN : Ach, laat hem maar, Alexander, hij is op een leeftijd dat jongemannen zich willen bewijzen. Jij was als jonge man ook zo'n onbesuisde losbol.

KONING : Ik? Ik ben nooit onbesuisd geweest. En zeker geen losbol.

KONINGIN : We moeten wel stilhouden dat hij met de kat praat.

Scène 3

PRINS : (*buiten*) Ik weet niet wat ik moet doen : als ik mijn land wil redden ben ik mijn vader ongehoorzaam. En luister ik naar mijn vader, dan gaat mijn volk waarschijnlijk verloren. Wat moet ik doen?

CLEO : (*legt een ring voor hem neer*) Op weg gaan.

PRINS : Wat is dit?

CLEO : Een magische ring, die ik 's van de kattengodin Isis heb gekregen. Als je ooit in problemen komt, moet je hem aan je vinger schuiven.

PRINS : En wat gebeurt er dan?

CLEO : Dat zie je wel. Miauw. Poezengeheimen.

PRINS : Jij zit vol geheimen.

CLEO : Daar ben ik een kat voor. Dat was echt stom van je, Leander.

PRINS : Wat?

CLEO : Je ouders vertellen dat ik tegen je gesproken heb. Niet dat het mij deert. Maar nu denken ze wel dat jij niet goed snik bent.

PRINS : Wat moest ik dan doen?

CLEO : Zwijgen. Als mensen eens wat meer zwegen op de juiste momenten, dan zou de wereld er veel mooier uitzien.

PRINS : Cleo, zeg 's rechtuit: moet ik op weg gaan zonder de toestemming van mijn vader?

CLEO : Dat moet je zelf weten.

PRINS : Maar jij zegt daarnet zelf dat ik op weg moet gaan.

CLEO : (*bevestigend*) Mmm.

PRINS : Je bent onmogelijk!!

CLEO : Luister goed, prins, jij moet zelf beslissen. Dat ga ik niet voor je doen. En mag ik je een goede raad geven? Luister nooit naar goede raad. Mauw, mauw.
(*Giechelend af*)

Scène 4

(*De troonzaal 's morgens. De koning, de koningin en de hofnar*)

KONING : Verdorie nog aan toe, waar blijft Leander? Hij weet toch dat hij over een uur mee naar de ministerraad moet?

KONINGIN : Rustig nu maar, schat, hij heeft zich zeker verslapen.

KONING : Verslapen, verslapen! Dat betaamt een prins niet.

KONINGIN : Hij is nog jong, Alexander.

KONING : Hij is bijna volwassen, Helena, en... volgend jaar koning van dit land. Wat zullen de ministers wel niet denken, een prins die zich verslaapt. Dat is niet goed voor het gezag!

KONINGIN : Zo vaak gebeurt dat nu ook weer niet, Alexander.

KONING : Nee, en als hij zich niet verslaapt, verzint hij allerlei smoesjes om toch maar niet mee naar de ministerraad te moeten gaan. Vorige week moest hij op een morgen dringend zijn paard gaan verzorgen. En de week daarvoor had hij zogenaamd buikpijn.

KONINGIN : Dat is toch allemaal niet zo erg?

KONING : Dat is waar, dat is niet erg. Dat is vreselijk.

KONINGIN : Niet overdrijven, Alexander.

(De kamerheer komt op)

KAMERHEER : Sire, Sire!

KONING : Wat is er, Karel?

KAMERHEER : We hebben een brief van Zijne Hoogheid, de prins, op zijn hoofdkussen gevonden.

KONING : Een brief? Geef hier! O nee!

KONINGIN : Wat is er, Alexander?

KONING : Ik hoop niet dat het is wat ik denk.

KONINGIN : Wat denk je dan?

KONING : Ik durf er niet aan te denken.

KONINGIN : Geef hier die brief. *(leest)*

"Beminde en geachte ouders,

Als jullie deze brief ontvangen, ben ik al ver weg. Probeer mij niet te laten zoeken. Het spijt me dat ik jullie boos en verdrietig heb gemaakt, maar ik moest. Alleen ik kan ons land van deze dodelijke kou redden. Jullie horen nog van me. Jullie liefhebbende zoon, Leander".

KONING : Verdomme! Hij is toch gegaan.

KONINGIN : Zomaar. Zonder afscheid te nemen van zijn moeder.

KONING : Tegen mijn vaderlijk wil in! En tegen mijn koninklijk verbod! Oh, de... de... de losbol, de melkmuil, de bengel! Ik zal hem. Karel, haal onmiddellijk Nimrod naar hier. Nu. Dadelijk.

KAMERHEER : Zeker, Sire, ik ren al. *(af)*

KONING : Beseft hij dan niet welke gevaren een reiziger alleen te wachten staan? En dan nog een prins!

HOFNAR : Struikrovers, spionnen van vijanden...

KONING : Draken, monsters, heksen die zichzelf in mooie meisjes veranderen.

HOFNAR : Mooie meisjes die heksen zijn.

KONING : Slechte tovenaars...

HOFNAR : Slechte manieren... vloeken en boeren...

(De koningin slaakt een kreet van ontzetting)

KONING : Hou toch je kop, Rinaldo. Twee maanden kamerarrest.

HOFNAR : W-w-wat ? Voor zo'n paar grapjes?

KONING : Nee, de prins bedoel ik. En ik pak zijn twee paarden af.

NIMROD : *(op)* U hebt mij laten roepen, Sire?

KONING : Nimrod, luister. De prins is ervandoor. Je moet hem onmiddellijk terughalen.

Neem je beste jagers mee, zadel de sterkste en snelste paarden en vertrek meteen. Ik wil dat je de prins opspoort en terugbrengt... *(Terzijde)* desnoods met enige dwang als hij weigert.

NIMROD : Morgen is de prins terug bij u, Sire.

KONING : O ja, Nimrod... En zeg tegen de Minister van Kanonnen en Soldaten dat hij en zijn leger hun ogen ook goed open moeten houden. Hij vertrekt vandaag ook naar het hoge Noorden met een klein legertje. Als hij de prins ziet, moet hij... Je weet wel... hem "vragen" terug naar huis te gaan.

NIMROD : Dat komt in orde, Sire. *(af)*

DOEK

(Voor het doek maakt een rattenfamilie zich klaar om op stap te gaan. Deze tussenscène overbrugt de verandering van het decor)

RATJE EEN : Waarom moeten we eigenlijk weg, papa?

VADER RAT : Omdat het hier zo hard gaat vriezen, dat we allemaal zullen doodgaan, als we hier blijven, jongen.

RATJE TWEE : Wat is vriezen?

RATJE DRIE : Zij weet niet eens wat vriezen is.

VADER RAT : Wat is dat dan, wijsneus?